

NEW YORK TIMES BESTSELLERITE AUTOR

DEBBIE MACOMBER

Mü ongi pätem

ROMAAN

Originaali tiitel:
Debbie Macomber
It's Better This Way
2021

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Käesolev raamat on ilukirjanduslik teos. Kõik nimed, tegelaskujud, kohanimed ja sündmused on autori kujutlusvõime vili või neid on kasutatud ilukirjanduslikel eesmärkidel ning igasugune sarnasus tegelikult elavate või juba surnud inimestega, sündmuste või asukohtadega on täiesti juhuslik.

Tõlkinud Sille Teiter
Toimetanud Anneli Sihvart
Korrektuuri lugenud Inna Viires
Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2021 by Debbie Macomber. All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form.

This edition published by arrangement with Ballantine Books, an imprint of Random House, a division of Penguin Random House LLC

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2023.

R01423923
ISBN 978-9949-87-031-8

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

Suvi 2021

Kallid sõbrad!

Mulle tõepoolest meeldis seda raamatut kirjutada. Ma tean, et kirjanikult oodatakse selle ütlemist iga raamatu kohta, mida ta kirjutab. Kui te minult küsiksite, miks see raamat eriline oli, poleks ma kindel, kas oskaksin sellele vastata muud, kui et see on otsekui maha kirjutatud mõne mu sõbra elust. Me oleme vanuses, kus meie lapsed on suureks kasvanud ja iseseisvat elu alustamas. On aeg vabalt võtta, reisida ja nautida end koos oma kaaslasega. Ainult et liiga paljudel juhtudel on mu sõbrad leidnud end kas lahutatatu või lesestununa. Just siis, kui nad valmistusid pensionile jäämiseks ja nende asjade tegelemiseks, mida nad on aastaid planeerinud, lendasid kõik nende unistused ja lootused suitsuna taevasse. Nad ei arvanud kunagi, et neil tuleb veel sellises vanuses uuesti otsast alustada. Ma olen näinud, mis juhtus nende ja nende lastega, eriti just siis, kui nad uuesti abiellusid. Nende perekond sellisena, nagu see kunagi oli, oli igaveseks läinud. Just nendest kogemustest selle raamatu mõte sündiski.

See raamat on pühendatud Rick Enloele ja Gino Grunbergile. Kui olete ajakirja Welcome Home lugeja, tuleb Ricki nimi teile tuttav ette, kuna tal on seal oma veerg. Rick ja Gino on tegevad kirikus, kus Wayne ja mina käime. „Nii ongi parem“ on miski, mida Rick ütleb nii tihti, et ta perekond on ähvardanud need sõnad ta hauakivisse raiuda. See on viis öelda, et elu läheb nii, nagu see minema peab, ühel või teisel viisil.

Suur tänu, et uskusite minusse kui head lugu jutustavasse kirjanikku ja ostsite oma raskelt teenitud raha eest just selle raamatu. Ma loodan, et saate sellest nii õnnistust kui ka julgustust, et kuigi elu loobib meid vahel poriga, siis lõpus, kui me saame valudest mööda vaadata, mõistame: *nii ongi tõepoolest parem.*

Ma hindan alati teie kommentaare. Teie, mu lugejad, olete olnud mu karjääri suunav jõud. Ma hindan kõike, mida teil öelda on. Seega tänan juba ette. Internetis saate minuga ühendust minu kodulehe kaudu, Facebookis ja kõigis teistes sotsiaalmeediakanalites. Samuti võite mulle kirjutada aadressil P.O. Box 1458, Port Orchard, WA 98366.

Õnnistusega

Debbie Macomber

*Rick Enloele ja Gino Grunbergile
Teie sõprus teeb kõik asjad paremaks*

PROLOOG

Julia Jones istus kirjutuslaua ääres, lahutuspaperid ees, karjudes Jenda peale, et ta võtaks pastaka, kirjutaks allkirja ja teeks sellele hullumeelsusele viimaks lõpu. Ta süda valutas ja ta hoidis hinge kinni nii kaua, et tundus, nagu võiksid ta kopsud lõhkeda. Pastakat haarates värisesid ta käed selle raskusest, mida ta tegemas oli. Silmi sulgedes pani ta pastaka lauale tagasi.

Ta oli abielu päästmiseks kõvasti pingutanud. Ta armastas Eddiet. Peale abikaasa polnud tal kunagi kedagi teist olnud. Kui Eddie pisarsilmi tunnistas, et ta Juliat enam ei armasta, teadis naine vaistlikult, et mees on suhtes kellegi teisega, kuigi Eddie ise seda kindlameelselt eitas. Ta oleks aru saanud, kui mõni teine naine oleks tema mehesse armunud, ka Julia armastas Eddiet. Isegi viiekümne kolme aastaselt oli Eddie kena, sportlik ja karismaatiline.

Tahtmata lõpetada kolmekümne ühe aasta pikkust abielu, oli naine meest anunud, et nad nõustamist prooviksid. Eddie kiituseks tuleb öelda, et ta nõustus sellega, kuigi tõrksalt. Aga pärast kõigest viit korda ütles ta, et sellest pole mingit kasu. Ta tunnistas üles suhte Laura-nimelise naisega, keda oli kohanud golfväljakul. Eddie ei tahtnudki enam, et see abielu töötaks. Ta tahtis alustada uut elu teise naisega.

Ja ikkagi ei tahtnud Julia alla anda. Ta oli otsusekindel. Pühen-dunud oma abikaasale ja abielule. Isegi pärast seda, kui Eddie enam

nõustamises ei käinud, tema jätkas, otsides viise ehitamaks silda, mis ta abikaasa tagasi tooks.

Tagasi nende perekonna juurde.

Tagasi selle hea elu juurde, mille nad koos loonud olid.

Tagasi tema juurde.

Nad olid meeskond. Või olid olnud. Julia jagas Eddiega peaaegu iga olulist elukogemust. Abielu. Laste sünd. Julia isa surm. Võidud. Luhtumised. Mees oli olnud ta hingesugulane.

Julia tutvus Eddiega kolledžis. Nad olid noored, armunud ja ambitsioonikad ning otsustanud endast maailma jälje maha jätta. Nad abiellusid, julgustasid ja toetasid teineteist, kui kumbki oma karjääri üles ehitas. Eddiest sai elukutseline golfimängija ning kui ta karjäär tuhmus, sai temast elukutseline maaklubis ja hiljem avas ta oma poe.

Julia lõpetas ülikooli sisekujundajana. Tema isiklik äri oli olnud edukas ja temast oli saanud nõutud disainer, kes töötas töövõtjatega kogu riigist. Pärast seda, kui nad olid abiellunud ning oma ande ja aja karjääri üles ehitamisele pühendanud, olid nad enne laste saamist kümme aastat oodanud. Julia oli olnud kolmkümmend kaks, kui sündis Hillary, kellele järgnes aasta hiljem Marie. Eddie armastas oma tütreid. Ta tundis nende üle suurt uhkust.

Isegi praegu ei teadnud Julia, kuidas see armulugu alguse saanud oli. Ta oli olnud selles suhtes täiesti pime. Ta oli eeldanud, et nad on õnnelikud. Nad olid kõik need aastad koos olnud ja jõudnud punktini, kus oma töö vilju nautida. Nende pesa oli tühi. Mõlemad tütreid käisid kolledžis, Hillary oli kooli lõpetamas ja Marie temast aasta tagapool. Nad jagasid korterit Washingtoni ülikooli lähistel, kus toimusid nende loengud. Hillary õppis füsioteraapiat ja mängis kolledži võistkonnas tennist, täpselt samamoodi nagu Julia omal ajal. Marie plaanis saada hingamisteede terapeutiks.

Isegi teades, et abikaasal on armulugu, oli Julia kangekaelselt abielust kinni hoidnud. Eddie oli tema parim sõber. Ta oli nutnud koos Juliaga, kui tolle isa suri, oli olnud hea isa ja abikaasa, rõõmustades

naise edu üle ning lohutades teda, kui tal tuli pettumustega silmitsi seista. Nad olid olnud meeskond, kumbki oli teise üle rõõmus. Neil oli koos olnud hea elu ja Julia ei olnud nõus sellest loobuma.

Julia igatses kohutavalt oma isa. Too oleks olnud šokeeritud ja Eddies pettunud. Aastate jooksul oli olnud lugematuid kordi, kui Julia elu oli teinud mõne ootamatu käänaku, ja isa oli talle öelnud: *nii ongi parem*. Isa oli öelnud seda nii tihti, et enne tema surma oli Julia ema ähvardanud lasta need sõnad tema hauakivisse raiuda.

Julia mäletas esimest korda, kui isa seda öelnud oli, ta oli siis olnud kuueaastane. Ta oli kutsutud parima sõbranna sünnipäeva-peole, aga eelmisel öhtul grippi jäänud ega saanud minna. Ta oli isa käte vahel pettunult nutnud ja isa oli teda lohutanud, öeldes et *nii ongi parem*. Julia polnud isa uskunud kuni järgmise pühapäevani, mil ta tundis end paremini ja Heather tõi talle tüki oma erilist sünnipäevatoriti. Hiljem viis isa tema ja Heatheri tsirkusesse ja nad olid suurepäraselt aega veetnud. See oli olnud parem kui jagada oma sõbrannat kõigi teiste esimese klassi õpilastega.

Aastate jooksul oli Julia ikka ja jälle loomulikult masendunud ja ärritatud olnud, kui teda tabasid pettumused – ballikaaslane, kes kadus keset pidu, töölend New Yorki, millest ta oli maha jäänud –, kuni talle meenusid need isa tarkusesõnad.

Aga just siis, kui ohus oli tema abielu, polnud tal küll niisugust tunnet, et midagi võiks jälle paremaks minna.

Lootes, et Eddie mõistusele tuleb, palus Julia tal pool aastat oodata, palvetades kogu jõudu kokku võttes, et mees muudaks lahutuse osas meelt. Nad saaksid sellega hakkama. Alustaksid otsast. Andestaksid teineteisele.

Kõik, mida Julia tahtis, olid need kuus kuud, ta oli veendunud, et mees tuleb mõistusele.

Eddie nõustus kõhklevalt, kuigi kinnitas, et Julia peab olema täiesti teadlik, et see on tema viimane tähtaeg. Poole aasta pärast peab naine vabatahtlikult lahutuspaperitele alla kirjutama. Haavatud südamega lubas ta mehe ettekirjutust järgida.

Eddie nõudmisel rääkisid nad advokaadiga. Kõik on õigeks ajaks valmis. Lahutustingimused pandi sõbralikult paika. Mehele jääb enda äri ja naisele oma. Julia lubas, et poole aasta möödudes panevad nad maja müüki. Julia müüb maha oma unistuste kodu, sellesama, mida ta nii ilusti kujundanud oli. Saadud kasumi jagavad nad võrdselt. Sisustusest tahtis Eddie vaid paari mööblitükki.

Pooleaastase ooteaja neljandal kuul läksid asjad inetuks. Tundus, et Eddie armuke oli kannatamatuks muutunud ja tahtis, et asjad saaksid lahendatud, et nad koos edasi minna võiksid. Ta tahtis kangesti Eddiega koos elama hakata.

Kui Julia hoidis kõvasti kinni nende pooleaastasest kokkuleppest, sekkus Laura, saates talle ühe foto teise järel sellest, kuidas Eddie ja tema koos väljas söömas käisid. Selfisid golfiväljakult. Ühel fotol olid tema ja Eddie isegi koos voodis. Julia ignoreeris neid fotosid nii hästi, kui suutis, keeldudes sööta alla neelamast.

Kui Julia keeldus vastamast, proovis Laura teistsugust taktikat ja saatis talle inetuid tekstsõnumeid, tuletades Juliale meelde, et Eddie ei armasta teda enam ja tahab abielust pääseda.

Sa ainult lükkad paratamatut edasi.

Sa oled nii isekas ja alatu.

Miks sa peksad surnud hobust?

Sa oled armukade nõid.

Julia pidas vastu paar nädalat, kuni ei suutnud seda rohkem taluda. Enne kui ta end peatada suutis, vastas ka ta ise inetute sõnumitega, andes Laurale täpselt teada, mida temast arvab, kasutades sõnu, mis teda nüüd punastama panid. Ta vihkas end selle eest, et oli Laura tasemele langenud. Ta kahetses nendest sõnumitest iga sõna, olles enda peale maruvihane. Ta polnud niisugune naine.

Sel hetkel sekkus nende tütar. Julia arvates poleks tütar kunagi pidanud neid sõnumeid nägema. Kui Hillary neid nägi, sattus ta raevu. Mõlemad tütreid olid juba niigi isa peale maruvihased ja Laura selline käitumine lisas veelgi õli tulle.

Ilma Julia teadmata kutsus Hillary Eddie ja Laura perekondlikule väljasõidule Sammamishi järve äärde ning nimetas Laurat kõigi inetute nimedega, mida vähegi teadis. Kasutades sama keelt, mida Julia kasutanud oli. Tahtmata Hillary ja Marie solvanguid taluda, astusid Laura kaks poega tüdrukutele verbaalselt vastu, mille tagajärjeks oli tõeline sõnasõda. Sarnaselt California maastikupõlenguga oli see olukord plahvatanud ja kumbki perekond ründas teist. Sekkus Eddie, kes nõudis, et tütred austaksid tema tulevast naist. Hetke kuumuses ütles Eddie sõnad, mida ta igavesti kahetseb. Kui Hillary ja Marie ei suuda Lauraga leppida, ei saa nad enam tema ellu kuuluda...